

หลักธรรมาภิบาล

มารู้จักคำว่า “ความโปร่งใส” กันเถอะ

ความโปร่งใส (transparency) หมายถึง การกระทำการใด ๆ ของภาครัฐทั้งในระดับบุคคลและองค์กรที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถมองเห็นได้ คาดเดาได้ และเข้าใจได้ ครอบคลุมถึงทุกการกระทำที่เป็ผลจากการตัดสินใจของผู้บริหาร การดำเนินงานทางธุรกิจ และงานสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การมีระบบงานและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน (ซึ่งจะดูได้จาก กฎระเบียบ หรือประกาศ) การมีหลักเกณฑ์ประเมินหรือการให้คุณให้โทษที่ชัดเจน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องอย่างตรงไปตรงมา ความโปร่งใสจึงเป็เครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบความถูกต้อง และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต รวมทั้งนำไปสู่การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันที่ระหว่งผู้ปฏิบัติร่วมกับในองค์กรเดียวกัน ระหว่งประชาชนต่อรัฐไปจนถึงระหว่งคนในชาติด้วยกัน ดังนั้น ทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็หน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนควรปรับปรุงกลไกการทำงานให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็ประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อประชาชนจะได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และช่วยตรวจสอบความถูกต้องในการทำงานได้

สังคมไทยได้เริ่มรู้จักคำว่า “ความโปร่งใส” อย่างแพร่หลายในช่วงปี 2535 ที่ท่าอากาศยาน ภูเก็ต ปีพฤษภาคม เข้ามาบริหารประเทศ ซึ่งท่าอากาศยาน ภูเก็ตให้ความสำคัญต่อ **“ความโปร่งใส”** ในการบริหารงานของรัฐบาลอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากปาฐกถาพิเศษของท่าน เรื่องความ

โปร่งใสและธรรมรัฐ เมื่อ 2 พฤศจิกายน 2542 ว่า “...สมัยผมเป็นายกรัฐมนตรี ผมไม่มีฐานะ อำนาจ ไปสูกับทหารก็ไม่ได้ ไปสูกับกระบวนราชการทางการเมืองก็ไม่ได้ ผมมาตัวเปล่าและก็ได้อาศัยสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเป็โทรทัศน์ วิทยุหรือพิมพ์ ฆาวิทยาลัย ที่ผมจะไปสื่อความคิด ความเข้าใจของผม วิธีการบริหารของผม บนทางนโยบายของรัฐบาลของผม อันที่จริงจุดเริ่มต้นในการบริหารงานการเมืองของประเทศชาติ

ในขณะนั้น เป็ทั้งหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต้องสื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจว่า รัฐบาลกำลังทำอะไรอยู่ กำลังคิดอะไรอยู่ กำลังวางแผนทำอะไรอยู่ และประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลถึงบนทางความคิด ถึงวิธีการ ถึงกระบวนกร และวัตถุประสงค์บ้ปลายของบนทางนโยบายต่าง ๆ ในขณะนั้นจึงเกิดคำในขี้้นมา คือคำว่า ...
โปร่งใส...”

จัดทำโดย

องค์การบริหารส่วนตำบลวังเย็น